

Životopis MUDr. Dalibora Andrého

Dalibor André se narodil 12. července 1948 v Říčanech. Žil jako jedináček jen s prarodiči a maminkou, jeho rodiče se rozvedli, když mu byly tři roky. Po



mateřské škole navštěvoval v letech 1954–1963 základní školu v Říčanech, která se tehdy nazývala jedenáctiletka. V dětství se zajímal o přírodu, ke které ho s láskou vedli jeho maminka a dědeček. Znal spoustu živočichů a rostlin. Příroda byla v Říčanech velmi rozmanitá, město bylo zčásti jedno velké pole. Střední školu, obor zubní laborant, studoval na Alšově nábřeží v Praze. Po ukončení studia se řemeslu rok věnoval v Kartouzské ulici na Smíchově. Používal různé metody práce, vyráběl můstky, pracoval s kovy či sádrou. Práce ho velmi bavila, mohl zde uplatnit svůj výtvarný

a tvůrčí talent, který zřejmě zdědil po otci. Jeho tatínek byl puškař a rytec, vyráběl například kulovnice pro Stalina a perského šacha.

V roce 1967 ho nepřijali na vysokou školu, protože jeho dědeček se za první republiky angažoval v politice. Během pražského jara se na něj však usmálo štěstí, protože byl nakonec na lékařskou fakultu přijat. Při okupaci Československa 21. srpna 1968 jel s kamarádem jako závozník z lihovaru na Slovensko. Pamatuje si, jak cestou potkávali tanky, viděli stíhačky a letadla, slyšeli houkat sirény a viděli plakat zarmoucené selky v černých krojích.

Těsně po okupaci nastoupil na vysokou školu (1968–1974). Ve druhém ročníku měl praxi na oddělení chirurgie, kde poznal svoji budoucí ženu. Pracovala na chirurgii jako zdravotní sestra. Po vysoké škole nastoupil na vojnu do Žatce, kde spravoval vojákům zuby. Poté začal v roce 1975 pracovat jako zubař v Mnichovicích. Svoji čtyřicetiletou lékařskou praxi ukončil v roce 2019. Lidé ho zde měli rádi. Děti naučil, aby se zubaře nebály, tak, že odváděl jejich pozornost vtipnými poznámkami. Byl trpělivý, vždy si našel čas si s pacienty popovídat.

Sametové revoluce se příliš neúčastnil, jelikož se zranil v ordinaci, takže demonstrace sledoval pouze přes televizi. Nikdy nebyl členem komunistické strany, jen členem ROH a v mládí pionýrem. Problémy s StB nikdy neměl. S rozdělením Československa nesouhlasil, Slováky měl rád. V letech 1994 a 1998 byl zvolen do zastupitelstva města Říčany. Starostou Říčan jako jeho dědeček být nechtěl. S manželkou mají dvě dcery. Jedna pracuje jako doktorka v Mnichově v Německu a druhá je paní učitelka na prvním stupni v Praze.

Momentálně je dědečkem. Už nepracuje, je v důchodu a věnuje se svým koníčkům, rád maluje a vyřezává ze dřeva.